

Advies nr 21/2011 van 28 september 2011

Betreft: voorontwerp van decreet betreffende de preventie en bestrijding van doping in de sport (CO-A-2011-018)

De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer;

Gelet op de wet van 8 december 1992 *tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens* (hierna WVP), inzonderheid artikel 29;

Gelet op het verzoek om advies van de Vlaams Minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport ontvangen op 20/07/2011;

Gelet op het verslag van Dhr. Y. Roger;

Brengt op 28 september 2011 het volgend advies uit:

I. CONTEXT EN VOORWERP VAN DE AANVRAAG

1. De Vlaamse Gemeenschap beschikt reeds sinds 27 maart 1991 over een decreet¹ waarin regels zijn vastgelegd die moeten garanderen dat sportbeoefening op een medisch verantwoorde wijze gebeurt. Dit decreet werd aangepast in 2004², onder andere als gevolg van nieuwe ontwikkelingen inzake dopingbestrijding. In 2007 werd het vervangen door een geheel nieuw decreet³ waarin de Internationale Conventie tegen Dopinggebruik in de Sport van de UNESCO van 2005 werd geïmplementeerd. Een jaar later werd de tekst opnieuw gewijzigd en dit om de dimensie "ethisch verantwoord sporten" toe te voegen, alsmede om de rol van de 'entourage' van sporters bij dopingpraktijken aan te pakken.
2. Een aantal ontwikkelingen⁴ hebben er toe geleid dat de Vlaamse Gemeenschap deze regelgeving opnieuw grondig wenst te hervormen via een voorontwerp van decreet *betreffende de preventie en bestrijding van doping in de sport* (hierna "het voorontwerp"). Dit voorontwerp werd op 20 juli 2011 ter advies van de Commissie voorgelegd.
3. In de Memorie van Toelichting bij het voorontwerp⁵ (hierna "de Memorie") worden de belangrijkste vernieuwingen in het voorontwerp als volgt samengevat:

- a. *Verfijning van de regeling betreffende de mededeling van verblijfsgegevens*

Het voorontwerp strekt er toe om een aangepast proportioneel en evenredig stelsel van verplichte mededeling van verblijfsgegevens in te stellen. Met name worden de elitesporters ingedeeld in vier categorieën: A, B, C, en D. Alleen de elitesporters van categorie A zullen nog onderworpen worden aan de volledige lokalisatieverplichting met inbegrip van de mogelijke sancties in het geval van een gemiste controle of aangifteverzuim.

¹ Decreet van 27 maart 1991 *inzake medisch verantwoorde sportbeoefening*.

² Decreet van 19 maart 2004 *tot wijziging van het decreet van 27 maart 1991*.

³ Decreet van 13 juli 2007 *inzake medisch verantwoorde sportbeoefening*.

⁴ Aldus de Memorie van toelichting bij het voorontwerp (p. 2-3) worden de volgende argumenten opgesomd:

Ten eerste heeft het groeperen van alle regelgeving op het gebied van dopingbestrijding, sportmedische keuring, leeftijds- en opleidingsvereisten en ethisch verantwoord sporten in één regelgevend instrument vandaag geleid tot een zeer breed decreet waarin de bepalingen inzake dopingbestrijding verweven zitten. Laatstgenoemde regels evolueren echter sneller onder invloed van de internationale WADA-voorschriften en moeten dus vlugger kunnen aangepast worden.

Tegelijkertijd dienen ook verschillende technische wijzigingen te worden aangebracht aan het huidig regelgevend kader, met het oog op het veiligstellen van de zgn. WADA-conformiteit van het Vlaamse Sportlandschap.

Tot slot dient ook rekening te worden gehouden met de nieuwe afspraken die recent werden gemaakt tussen de deelstaten inzake een meer efficiënte en gecoördineerde dopingbestrijding (cf. het samenwerkingsakkoord dat eveneens ter advies van de Commissie werd voorgelegd).

⁵ P. 30 tot en met 37.

- b. *Bestendigen van de gecontroleerde zelfregulering van de sportverenigingen inzake het tuchtrecht voor elitesporters (passieve beleidscontrole).*

In het voorontwerp wordt er voor geopteerd om sportverenigingen maximaal te responsabiliseren met betrekking tot het dopingtuchtrecht ten aanzien van dopingpraktijken gepleegd door de elitesporters die bij hen aangesloten zijn of waren op het ogenblik van de overtreding. De interne organisatie van tuchtprocedures betreffende de dopingpraktijken gepleegd door elitesporters, wordt volledig aan de sportverenigingen overgelaten, zij het dat ze hierbij wel aan een aantal verplichtingen worden onderworpen (zoals respect voor de Code⁶, de Internationale Standaarden en de antidopingregels).

Het voorontwerp voorziet tegelijk dat de Vlaamse regering diverse administratieve sancties kan opleggen aan een sportvereniging mocht deze de bepalingen van het voorontwerp – of één of meerdere van de op grond van het voorontwerp genomen maatregelen – niet respecteren.

4. Uit het voorontwerp en de Memorie kan worden afgeleid dat er verwerkingen van persoonsgegevens zullen plaatsvinden op diverse niveaus: op het niveau van het Wereldantidopingagentschap (hierna "WADA"), van de Nationale Antidopingorganisatie (hierna "NADO"), van de Vlaamse Regering, van Sportverenigingen, van Controle-artsen en van laboratoria. De verwerkingen betreffen hoofdzakelijk de volgende gegevens van sporters:

- Naam, geboortedatum en adresgegevens
- gezondheidsgegevens om aan te tonen dat sommige sporters uit therapeutische noodzaak producten kunnen gebruiken die in principe verboden zijn
- verblijfsgegevens (hierna "whereabouts");
- informatie en bewijzen afkomstig uit de controles die uitgevoerd werden in het raam van de dopingbestrijding (o.a. biologisch paspoort),
- voorlopige schorsingen en disciplinaire sancties

5. De Commissie zal hierna nagaan in hoeverre deze gegevensverwerkingen conform zijn met de grondbeginselen van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in het kader van de WVP of van andere wetten of decreten die bepalingen bevatten inzake privacy-bescherming.

⁶ Het betreft de Wereldantidopingcode die goedgekeurd is door het Wereldantidopingagentschap op 5 maart 2003 in Kopenhagen en de latere wijzigingen ervan.

II. ONDERZOEK VAN DE AANVRAAG

A. ALGEMENE OPMERKINGEN

a. Aandacht voor het proportionaliteitsbeginsel

6. In het voorontwerp worden elitesporters opgedeeld in een viertal categorieën. In de memorie (p.55) wordt verduidelijkt dat slechts 170 elitesporters (categorie A) aan de strengste regeling inzake whereabouts zullen onderworpen worden (met name indien van een dagelijks tijdschema)⁷, terwijl dit er onder de huidige regeling nog 700 zijn.
7. De Commissie staat – in het licht van het proportionaliteitsbeginsel – positief ten aanzien van deze nieuwe benadering. Zij merkt enkel op dat het voorontwerp ook een bepaling bevat die stelt dat de NADO elke niet-elitesporter “*van wie de prestaties er plots en opmerkelijk op vooruitgaan, of tegen wie ernstige aanwijzingen van een dopingpraktijk bestaan*”⁸ ertoe kan verplichten om zijn whereabouts door te geven. Hoewel begrip kan worden opgebracht voor het feit dat de NADO ook ten aanzien van niet-elitesporters over aangepaste instrumenten dient te beschikken om dopinggebruik te bestrijden, is het aangewezen om deze regel strikt te interpreteren (de memorie zou hier de nadruk kunnen op leggen), om te vermijden dat hij op een disproportionele manier zou worden toegepast.

b. Relatie tussen de internationale regelgeving inzake dopingbestrijding en de WVP

8. Meerdere artikelen in het voorontwerp geven aan dat alle initiatieven die in deze context zullen genomen worden, in overeenstemming dienen te zijn met de Code. In haar advies 4/2009 van 6 april 2009 heeft de Groep 29 echter fundamentele kritiek geuit op deze Code. Bovendien is de Commissie er (net als de Groep 29) steeds van uit gegaan dat de Code en de Standaarden die in uitvoering van deze Code werden uitgevaardigd, slechts *minimum*normen waren die geen afbreuk konden doen aan de (gebruikelijk strengere) nationaal geldende privacyregelgeving⁹. De artikelen 7, 11, 18, 47, 5° van het voorontwerp geven minstens de indruk dat de Code in deze als belangrijkste rechtsbron wordt naar voor geschoven, zonder dat er garanties worden voorzien dat de WVP zal prevaleren in gevallen

⁷ Elitesporters van categorie B zijn bijvoorbeeld enkel nog verplicht om het uur en de locatie van alle competities en trainingen door te geven, alsook hun verblijfplaats voor de dagen zonder competitie of training.

Voor wat categorie C betreft, is de ploegverantwoordelijke verplicht om alle ploegactiviteiten door te geven, waaronder wedstrijden en trainingen, alsook de geactualiseerde spelerslijst, met vermelding van de identiteitsgegevens en de gewoontelijke verblijfplaats van de spelers.

Categorie D bevat de elitesporters die geen verblijfsgegevens dienen door te geven.

⁸ Artikel 21, §4, in fine van het ontwerp.

⁹ Cf. adviezen nrs. 12/2008 en 30/2009.

waarin de Code minder strikte waarborgen voorziet. De Commissie stelt wel vast, onder andere op basis van wat op p. 51 van de Memorie staat, dat de noodzaak om in het kader van dopingbestrijding het privé-leven van de sporter te eerbiedigen, wordt erkend.

9. De Commissie heeft begrepen uit een bijkomende toelichting door vertegenwoordigers van de Vlaamse administratie op 2 september 2011 over het voorontwerp en over het samenwerkingsakkoord *betreffende de dopingpreventie en- bestrijding in de sport*¹⁰, dat de sterke oriëntering op en verwijzing naar de Code en de Standaarden in deze teksten is ingegeven door het feit dat WADA lijsten opstelt van landen die WADA-conform handelen in het kader van dopingbestrijding of niet. Landen die zich verdragsrechtelijk hebben geëngageerd om de beginselen van de Code na te leven kunnen het reputatiematig niet maken door WADA naderhand te worden opgelijst als een Staat die onvoldoende inspanningen levert in de strijd tegen doping. In voorkomend geval loopt die Staat zelfs het risico bepaalde nationale of internationale evenementen met grote uitstraling niet meer te mogen organiseren vanwege WADA. Vandaar de expliciete focus op de Code en de Standaarden in deze teksten.
10. De Commissie herhaalt dat de waarborgen die de WVP voorziet steeds moeten gegarandeerd worden, ongeacht wat de Code en de Standaarden ter zake voorschrijven. Zij beveelt aan om dit principe ook in het voorontwerp van decreet op te nemen.

c. Verregaande delegatie aan de Vlaamse regering

11. Het voorontwerp blijft op meerdere punten vaag over alle gegevensverwerkingen die in deze context zullen plaatsvinden. Vaak wordt ook in een verregaande delegatie aan de Vlaamse regering voorzien¹¹.
12. Hoewel de Commissie in beginsel geen bezwaren heeft tegen de hoger geschetste verwerkingen op de diverse niveaus (cf. randnummer 4), is zij van oordeel dat er in het voorontwerp vrij weinig aandacht wordt aan besteed. Zij is er zich van bewust dat niet alle details van de gegevensverwerkingen in het voorontwerp kunnen geregeld worden. Eén en ander kan nadien in uitvoeringsbesluiten verder worden uitgewerkt. In haar adviezen heeft de Commissie echter vaak geadviseerd om de volgende essentiële elementen bij wet (*in casu* bij decreet) te verankeren:
 - a. de verantwoordelijke voor de verwerking in de zin van artikel 1, § 4, WVP;

¹⁰ Welke tevens voor advies aan de Commissie werd voorgelegd en waarover een apart advies wordt uitgebracht.

¹¹ Cf. artikelen 8, 14, 16, §3, 19, §§5 en 6, 22, § 3, 43, §3 van het voorontwerp.

- b. het doel van de verwerking;
 - c. de categorieën van gegevens die zullen verwerkt worden;
 - d. de bewaartermijn.
13. Uit de bijkomende toelichting van de Vlaamse administratie op 2 september 2011 bleek dat het een bewuste keuze betreft om in het voorontwerp zo weinig mogelijk in detail te treden, omdat het de bedoeling is om in het decreet een maximale flexibiliteit behouden. Indien de WADA in een later stadium andere richtsnoeren voorschrijft, dan moet de Vlaamse regelgeving op vrij korte termijn kunnen aangepast worden. Uitvoeringsbesluiten garanderen deze flexibiliteit, een decreet niet. Het betreft aldus een aanpak die weerom is ingegeven vanuit het streven van de Vlaamse Gemeenschap naar "WADA-conformiteit" (cf. supra randnummer 9).
14. De Commissie heeft begrip voor deze uitzonderlijke, specifieke context. Desalniettemin nodigt zij de aanvrager uit om de delicate evenwichtsoefening – met name enerzijds de essentiële elementen decretaal verankeren en anderzijds toch afdoende flexibiliteit garanderen – opnieuw te maken. Op de volgende punten laat de huidige tekst van het voorontwerp de lezer bijvoorbeeld in het ongewisse, terwijl het *prima facie* niet onmogelijk lijkt om er meer elementen in op te nemen:
- a. het biologische paspoort (artikel 16, § 3)
 - b. de rechten en verplichtingen van de elitesporters (artikel 22 in fine)
 - c. bewaartermijnen van whereabouts en andere persoonsgegevens
15. Voor punten die in het voorontwerp finaal toch aan de Vlaamse Regering worden gedelegeerd, verzoekt de Commissie dat besluiten van deze Regering die een invloed kunnen hebben op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, haar ter advies worden voorgelegd. Ze nodigt de aanvrager uit om deze verplichting ook in het voorontwerp (of in de Memorie) op te nemen.

d. Gegevensuitwisselingen die aan een machtiging zijn onderworpen

16. Uit het voorontwerp blijkt dat meerdere (elektronische) mededelingen van persoonsgegevens zullen plaatsvinden. Voor bepaalde mededelingen bestaat er echter een verplichting om een voorafgaande machtiging te bekomen bij de Vlaamse Toezichtcommissie en/of bij een sectoraal comité dat in de schoot van de Commissie is opgericht. De aanvrager lijkt hier niet van op de hoogte te zijn.

17. De Commissie is van oordeel dat het niet noodzakelijk is om in het voorontwerp of in de memorie te vermelden welke gegevensstromen moeten gemachtigd worden en door welke instelling. Ze wenst enkel te onderlijnen dat de regels inzake machtigingen¹² hoe dan ook moeten gerespecteerd worden op het ogenblik dat de verschillende stromen geoperationaliseerd zullen worden.

e. Databank ADAMS

18. In artikel 22 van het voorontwerp wordt melding gemaakt van het ADAMS-systeem. Dit systeem is gevestigd in een zogenaamd 'derde land', namelijk in Montréal (Canada), en de wet van Québec is erop van toepassing. De vraag rijst of het wel voldoende waarborgen biedt voor een passend beschermingsniveau in de zin van artikel 25, lid 2, van de Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens* (zie eveneens de artikelen 21 en 22 van de WVP). Het passend karakter van het door dit derde land geboden beschermingsniveau wordt op dit moment nog onderzocht door de Europese autoriteiten.
19. De Commissie merkt op dat het feit dat voornoemd "passend beschermingsniveau" nog niet werd erkend door de Europese autoriteiten, niet impliceert dat er vandaag in Québec geen adequate bescherming van persoonsgegevens zou gegarandeerd zijn. De gegevensbeschermingswet van Québec lijkt heel sterk op die van Canada en laatstgenoemde werd door de Europese Unie erkend als zijnde een land met een adequaat beschermingsniveau. Zij heeft ook geen signalen gekregen vanuit de bevoegde Canadese autoriteit dat het ADAMS-systeem problematisch is op het vlak van de bescherming van persoonsgegevens. Mochten er in de toekomst knelpunten opduiken, dan beschikt de Commissie ook over de mogelijkheid om daaromtrent een samenwerking met haar bevoegde Canadese evenknie op het getouw te zetten.

¹² De wet richt binnen de Commissie sectorale comités op die bevoegd zijn om aanvragen met betrekking tot de verwerking of de mededeling van gegevens waarvoor bijzondere wetgevingen gelden te onderzoeken en er uitspraak over te doen binnen de door de wet vastgestelde perken. Daarbij is de afdeling gezondheid van het sectoraal comité van de sociale zekerheid en van de gezondheid bevoegd voor het verlenen van een principiële machtiging met betrekking tot elke mededeling van persoonsgegevens die de gezondheid betreffen in de zin van artikel 7 van de WVP (cf. artikel 42, § 2, 3° van de wet van 13 december 2006 *houdende diverse bepalingen betreffende gezondheid* (zoals gewijzigd door de artikel 70, 3°, van de wet van 1 maart 2007 *houdende diverse bepalingen (III)*), in werking getreden met het Koninklijk besluit van 7 oktober 2009 *waarbij de datum en de nadere regels van inwerkingtreding van artikel 70, 3°, van de wet van 1 maart 2007 houdende diverse bepalingen (III) worden vastgesteld*.

Voor de uitwisseling van andere dan gezondheidsgegevens, zoals de verblijfsgegevens met betrekking tot Vlaamse sporters (zgn. *whereabouts*) moet bijkomend rekening worden gehouden met het decreet van 18 juli 2008 *betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer*, dat in artikel 11 bepaalt dat de Vlaamse Toezichtcommissie machtigingen verleent voor de elektronische mededeling van persoonsgegevens door een Vlaamse overheidsinstantie binnen zestig dagen na de aanvraag en mits alle daartoe noodzakelijke gegevens aan de Toezichtcommissie zijn meegedeeld.

20. Verder betreft het hier hoe dan ook een kwestie die niet exclusief onder de autonome beslissingsbevoegdheid van de adviesaanvrager valt en hem dus niet integraal kan worden aangerekend.

B. OPMERKINGEN OP WELBEPAALEDE ARTIKELS IN HET VOORONTWERP

a. Artikel 5

21. Artikel 5 (alsook artikel 11, tweede lid) van het voorontwerp voorziet dat de NADO en de sportverenigingen de sporters dienen te informeren over allerhande thema's. De Commissie verzoekt om in deze context ook de informatieplicht te vermelden die door de WVP wordt opgelegd. Sporters dienen immers op de hoogte gebracht te worden over de manier waarop bijvoorbeeld hun "whereabouts" en gegevens die in het kader van controles worden opgevraagd, zullen verwerkt worden.
22. De Commissie merkt op dat in onderhavige context vaak medische (artikel 7 WVP) en gerechtelijke gegevens (artikel 8 WVP) zullen verwerkt worden¹³. Dit impliceert onder meer dat niet alleen aan de algemene informatieplicht in de zin van artikel 9 WVP moet worden voldaan, maar ook aan de artikelen 25, 4^o¹⁴ en 26¹⁵ van het koninklijk besluit van 13 februari 2001¹⁶.

b. Artikel 10

23. Artikel 10 van het voorontwerp handelt over situaties waarin sporters toestemming kunnen krijgen om verboden producten te gebruiken, wanneer hiertoe een therapeutische noodzaak bestaat. Logischerwijze zullen in dergelijke gevallen ook persoonsgegevens betreffende de gezondheid worden verwerkt.

¹³ De Commissie denkt hierbij bijvoorbeeld aan monsters die genomen werden van het lichaam van de sporter (artikel 19, §1, 3° voorontwerp) en aan dopingcontroleformulieren waarin dopingpraktijken worden vastgesteld (artikel 19, § 5, voorontwerp).

¹⁴ "Bij de verwerking van persoonsgegevens bedoeld in de artikelen 6 tot 8 van de wet moet de verantwoordelijke voor de verwerking bovendien de volgende maatregelen nemen: (...)

4° hij moet in de kennisgeving die krachtens artikel 9 van de wet aan de betrokken persoon moet worden gedaan of in de aangifte bedoeld in artikel 17, § 1, van de wet melding maken van de wet of verordening op grond waarvan de verwerking van persoonsgegevens bedoeld in de artikelen 6 tot 8 van de wet is toegestaan."

¹⁵ "Indien de verwerking van persoonsgegevens bedoeld in de artikelen 6 en 7 van de wet uitsluitend is toegestaan op grond van de schriftelijke toestemming van de betrokken persoon, moet de verantwoordelijke voor de verwerking hem, naast de gegevens overeenkomstig artikel 9 van de wet, vooraf de redenen van die verwerking mededelen, alsmede de lijst van de categorieën van personen die toegang hebben tot de persoonsgegevens."

¹⁶ Koninklijk besluit ter uitvoering van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens

24. Persoonsgegevens betreffende de gezondheid zijn evenwel aan een hoger beschermingsniveau onderworpen. Een verwerking van dergelijke gegevens is in principe zelfs verboden (artikel 7, § 1, WVP), behalve in de gevallen die in artikel 7, § 2, WVP, zijn opgesomd. Eén van die uitzonderingsgevallen betreft bijvoorbeeld de situatie waarin de verwerking verplicht is gesteld door een wet om redenen van zwaarwegend algemeen belang. De Commissie adviseert om in het voorontwerp een keuze te maken over de grondslag die zal worden weerhouden om de verwerking van medische gegevens in deze context te rechtvaardigen.
25. Het is ook niet duidelijk waar de toestemming tot het gebruik van verboden producten uit therapeutische noodzaak zal geregistreerd worden. Zal hiervoor gebruik worden gemaakt van het ADAMS-systeem (cf. supra randnummer 18)? Het voorontwerp zou hieromtrent uitsluitel moeten geven. Verder wijst de Commissie er volledigheidshalve op dat – in de hypothese dat onderhavige gegevens vanuit de NADO naar het ADAMS-systeem worden overgemaakt – hiertoe een machtiging vereist is van het Sectoraal Comité van de Sociale Zekerheid en van de Gezondheid (cf. supra randnummer 17).

c. Artikelen 13 en 22, §3

26. Op grond van artikel 13 van het voorontwerp zijn sportverenigingen verplicht om aan de NADO de naam, geboortedatum en adres mee te delen van elitesporters. Het laatste lid van dit artikel stelt dat deze gegevens *"alleen worden gebruikt om dopingcontroles te plannen, te coördineren en uit te voeren, en door de NADO alleen kunnen worden doorgegeven aan de door de regering aangewezen ontvangers"*. Artikel 22, § 3, van het voorontwerp bevat een gelijkaardige formulering voor wat de "whereabouts" betreft.
27. De laatste zinsnede van deze bepalingen geeft de indruk dat de deur op een kier gezet wordt om de gegevens door te geven aan om het even welke ontvanger. De Commissie meent dat er – bij voorkeur in het voorontwerp en minstens in de Memorie – verduidelijkt zou moeten worden welke categorieën van ontvangers er beoogd worden.

d. Artikel 21

28. De eerste paragraaf van artikel 21 luidt als volgt: *"elitesporters van categorie A hebben alle rechten en plichten op het vlak van verblijfsgegevens, vermeld in de Internationale Standaarden"*.

29. Dit is een weinig transparante formulering, zeker wanneer men weet dat met deze "standaarden" de documenten worden bedoeld die door het WADA ter ondersteuning van de Code werden opgesteld en die ertoe strekken de verschillende technische en operationele onderdelen van de bepalingen van de Code te harmoniseren.
30. Gelet op de complexiteit van al deze regels, is het voor de sporter moeilijk om zijn exacte rechten en plichten te kennen. Het strekt dan ook sterk tot aanbeveling dat de decreetgever één of meerdere instanties (bv. NADO, Sportverenigingen,...) zou aanduiden die de sporter hierover ter dege moeten informeren/opleiden.

e. Artikel 24

31. De opdrachtgever van een dopingcontrole (m.a.w. NADO, WADA, Sportvereniging of Internationale Sportfederatie) kan een voorlopige schorsing van een sporter opleggen wanneer laatstgenoemde weigert om een monster te laten nemen of wanneer een analyse van een staal resulteert in een afwijkend analyseresultaat. Deze preventieve maatregel wordt aldus artikel 24, in fine, van het voorontwerp *"bekendgemaakt via de door de regering opgerichte en beveiligde communicatiekanalen, met het oog op het doen naleven ervan en het behouden van toezicht daarop"*. Ook de disciplinaire uitsluitingen die aan niet-elitesporters worden opgelegd, worden *"voor de duur van de uitsluiting bekendgemaakt via de door de regering opgerichte beveiligde communicatiekanalen met het oog op het doen naleven van die uitsluiting en het houden van toezicht daarop."*
32. Uit de bijkomende toelichting van de Vlaamse administratie op 2 september 2011 bleek dat het de bedoeling zou zijn om deze informatie enkel toegankelijk te maken voor organisatoren van sportevenementen.
33. De Commissie verzoekt om dit expliciet in het voorontwerp of in de Memorie te vermelden. De bekendmaking moet immers zo restrictief mogelijk worden georganiseerd. Zoals het voorontwerp nu is geformuleerd, lijkt het daarentegen in de buurt te komen van de door de Groep 29 en de Commissie gelaakte publicatie van sancties op het internet¹⁷.

¹⁷ Cf. randnr. 12 van advies CBPL nr. 30/2009 en p. 18-19 advies 2009/04 van de Groep 29.

f. Artikel 43

34. Artikel 43, §3 van het voorontwerp stipuleert het volgende:

"Met het oog op de voortgangscntrole van de individuele dossiers en met het oog op het aanmaken van statistische gegevens over dopingpraktijken en dopingbestrijding kunnen persoonsgegevens die aan de regering of de NADO worden verstrekt of die ze verkrijgen in het kader van de wetgeving en reglementering inzake medisch verantwoorde sportbeoefening, door de; NADO worden geregistreerd en bijgehouden in een databank. De regering kan bepalen hoe lang de gegevens, vermeld in het eerste lid, worden bijgehouden. Daarbij houdt de regering rekening met de doelstelling van de databank. De regering voorziet in de nodige veiligheidsmaatregelen bij het beheer van de databank."

35. Het is onduidelijk welk type van gegevens de NADO in het kader van dit artikel kan registreren en voor welke doeleinden deze kunnen aangewend worden. Zal het om anonieme, gecodeerde of niet-gecodeerde gegevens gaan? De Commissie vestigt er de aandacht op dat de graad van identificatie in proportie moet staan in het licht van de nagestreefde doeleinden.

36. De Commissie verzoekt de aanvrager om dit artikel 43, § 3, grondig te herwerken, rekening houdend met de opmerkingen uit de vorige alinea.

g. Artikel 66

37. Artikel 66 van het voorontwerp stelt dat de besluiten die genomen werden in uitvoering van het reeds bestaande anti-dopingdecreet van kracht blijven (tot ze door de regering worden opgeheven of vervangen), *"als ze verenigbaar zijn met"* de bepalingen van het voorontwerp.

38. Een dergelijke omschrijving dreigt rechtsonzekerheid te creëren. Bij het bestaande decreet werden immers meer dan 30 uitvoeringsbesluiten uitgevaardigd en het is niet evident om uit te maken welke hiervan er nog van toepassing zullen blijven eens het voorontwerp in werking is getreden.

39. De Commissie adviseert dan ook om voor de inwerkingtreding van het voorontwerp de oefening te maken welke uitvoeringsbesluiten behouden blijven en welke worden opgeheven. Het resultaat van deze oefening zou ook voor de rechtsonderhorige bekend moeten zijn op het moment dat het voorontwerp van kracht wordt.

OM DEZE REDENEN,

Brengt de Commissie een gunstig advies uit over het voorontwerp van decreet *betreffende de preventie en bestrijding van doping in de sport*, mits rekening wordt gehouden met haar opmerkingen (cf. in het bijzonder randnummers 7, 10, 14-15, 17, 22, 24-25, 27, 30, 30, 33, 36 en 39).

Voor de Administrateur m.v.,

De Voorzitter,

(get.) Patrick Van Wouwe

(get.) Willem Debeuckelaere